

Nr 94.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående avlöningsförmåner m. m. åt vissa kronojägare i Villingsbergs revir; given Stockholms slott den 20 februari 1925.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Sven Linders.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 februari 1925.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDEŃ, statsråden OLSSON, NOTHIN, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Linders anför:

Den 11 april 1924 bemyndigade Kungl. Maj:t länsstyrelsen i Örebro län att för kronans räkning av Vargöns aktiebolag inköpa de så kallade Villingsbergs-egendomarna i Örebro och Värmlands län — vilka fastigheter från 1898 ägts av Villingsbergs aktiebolag och efter detta bolags likvidation 1917 övergått i Vargöns aktiebolags ägo — för en köpeskillning av 4,050,000 kronor och under vissa av domänstyrelsen och nämnda bolag uppställda villkor i övrigt. Bland de senare ingick, att vid utgången av år 1923 hos bolaget anställda, å ifrågavarande egendomar tjänstgörande skogvaktare skulle tillförsäkras fortsatt anställning i köparens, d. v. s. statens tjänst. Tillträdet skulle anses hava ägt rum den 1 januari 1924.

Tillika föreskrev Kungl. Maj:t, att de förvärvade fastigheterna skulle omhändertagas av skogsförvaltningen för att förvaltas såsom kronopark under benämning Villingsbergs kronopark.

Vidare beslöt Kungl. Maj:t den 2 maj 1924, att fastigheterna i fråga skulle från och med den dag, då köp av desamma kunde komma att bli avslutat, utgöra ett revir, benämnt Villingsbergs revir.

Sedan domänstyrelsen härefter, med godkännande av ett av vederbörande skogsstatstjänstemän uppgjort förslag angående ifrågavarande revirs indelning i sju bevakningstrakter, tillsvidare bestämt, att dessa bevakningstrakter skulle inrättas såsom extra, förordnade Kungl. Maj:t den 13 juni 1924, att kronojägarna i ifrågavarande sju bevakningstrakter skulle tillhöra den i kungörelsen den 23 december 1920 (nr 883) angående vissa tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet den 22 juni 1920 (nr 493) för tjänstemän vid domänverket under A 3 upptagna lönegrupp B.

I skrivelse den 28 maj 1924 har nu domänstyrelsen, med förmålan att ifrågavarande köp den 3 maj 1924 avslutats, anhållit, att ovanberörda förut såsom skogvaktare hos Vargöns aktiebolag, numera såsom extra kronojägare anställda personer, vilka uppginge till ett antal av sju, måtte vid anställning såsom kronojägare i Villingsbergs revir för placering i löneklass få tillgodoräkna sig förutvarande tjänstgöring såsom ordinarie skogvaktare.

Härover har kommunikationsverkens lönenämnd den 4 augusti 1924 avgivit infortrat utlåtande och därvid jämväl upptagit till behandling frågan om ifrågavarande kronojägars pensionsförhållanden.

Vidare har statskontoret den 17 oktober 1924 i ärendet avgivit infortrat utlåtande, bland annat innefattande förslag i fråga om statsbidrag till de befordringsavgifter, som ifrågavarande befattningshavare vid blivande inträde i civilstatens änke- och pupillkassa kunde hava att erläggas.

Slutligen har styrelsen för civilstatens änke- och pupillkassa den 25 oktober 1924 avgivit infortrat utlåtande i sistberörda fråga.

Jag vill till en början upptaga till behandling frågan om rätt för ifrågavarande kronojägare att *för placering i löneklass tillgodoräkna sig viss tjänstgöring*. Därvid torde jag få erinra om, att enligt 11 § 2 mom. i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk tillhörande den civila statsförvaltningen, med den lydelse nämnda författningsrum numera erhållit (1922 nr 367), befattningshavare må, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, för uppflyttning till högre löneklass helt eller delvis tillgodoräknas den tid, han utom statens tjänst utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som i avseende å sin art och omfattning finnes ur det allmännas synpunkt svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det arbete, han har utföra å befattningen. I nu gällande avlöningsreglemente för tjänstemän vid domänverket finnes icke någon häremot svarande bestämmelse. Frågan om berörda kronojägars uppflyttning till högre löneklass är alltså av beskaffenhet att böra underställas riksdagens prövning.

Domänstyrelsen har i sin ovanberörda skrivelse den 28 maj 1924 rörande nu ifrågakvarande spörsmål anført bland annat att, sedan köpet av de s. k. Villingsbergs-egendomarna den 3 maj 1924 avslutats, vederbörande skogsstatstjänstemän till styrelsen avgivit förslag angående anställning i domänverket av de hos Vargöns aktiebolag anställda skogvaktarna, till antalet sju. Styrelsen hade därefter anställt dem såsom extra kronojägare med tjänstgöring tillsvidare inom ovanberörda, av styrelsen inom Villingsbergs revir inrättade bevakningstrakter.

En vid domänstyrelsens skrivelse såsom bilaga fogad förteckning, utvisande de nyanställda extra kronojägarnas namn, tiden för deras anställning såsom ordinarie skogvaktare hos bolaget samt de avlöningsförmåner i huvudsak, som de åtnjutit hos bolaget, må här meddelas:

N a m n	Ordinarie anställning hos bolaget fr. o. m. den	Avlöningsförmåner hos bolaget årligen		
		Kontant lön kronor	Beräknat värde å förmån av bostad, ved, jord m. m. kronor	Summa kronor
Bäck, Per	1/11 1911	3,250	510	3,760
Karlsson, Gustaf Edvard	1/7 1917	2,800	570	3,370
Hellström, Oskar Edvard	1/8 1919	2,650	656	3,306
Karlsson, Karl Einar	1/11 1915	2,800	630	3,430
Persson, Per Emanuel	1/11 1918	2,650	630	3,280
Karlsson, Erik Einar	1/8 1920	2,650	506	3,156
Johansson, Karl Viktor.....	1/11 1914	2,800	506	3,306

Domänstyrelsen yttrar i sin framställning vidare.

Vid dessa personers anställning såsom kronojägare med avlöning i lönegrad 3¹, löneklass 5 (lägsta) och lönegrupp B enligt löneplanen för manliga tjänstemän i 9 § i avlöningsreglementet för domänverket (nr 493 år 1920) skulle deras avlöning för år räknat med därå belöpande dyrtidstillägg enligt för andra kvartalet 1924 gällande grunder och med hänsyn tagen till vederbörande familjemedlemmars antal utgå med följande belopp:

Bäck, P.	kronor 3,030
Karlsson, G. E.	» 3,078
Hellström, O. E.	» 3,126
Karlsson, K. E.	» 3,174
Persson, P. E.	» 3,222
Karlsson, E. E.	» 3,126
Johansson, K. V.	» 3,078.

Vid anställandet av jämförelse mellan de avlöningsförmåner, som uppburits hos bolaget, å ena sidan, och nyss angivna avlöningsbelopp vid anställning i statstjänst, å andra sidan, borde givetvis från de senare beloppen avdragas beräknade värden å ersättning för bostad, ved, jord m. m., vilka värden i stort sett torde motsvara de i den första tablan härovan angivna. En jämförelse av ifrågakvarande slag gäve vid handen, att de avlöningsför-

Kronojägargraden: klass 5—9, lönegrupp B 2,574—3,198 kronor.

måner de nyanställda extra kronojägarna åtnjutit i egenskap av skogvaktare hos bolaget vore högre, i vissa fall rätt väsentligt, än de avlöningsförmåner, de skulle erhålla i statstjänst vid placering i löneklass på sätt ovan angivits.

Därest ifrågavarande, hos bolaget förut från ovan angivna tidpunkter anställda skogvaktare varit anställda såsom kronojägare från samma tidpunkter, skulle de jämlikt gällande avlöningsreglemente normalt uppburit lön i följande löneklasser, nämligen:

Bäck, P.	i löneklass 9 från och med den	$\frac{1}{1}$	1924
Karlsson, G. E.	» » 7 » » » »	$\frac{1}{7}$	1923
Hellström, O. E.	» » 6 » » » »	$\frac{1}{1}$	1922
Karlsson, K. E.	» » 7 » » » »	$\frac{1}{1}$	1922
Persson, P. E.	» » 6 » » » »	$\frac{1}{1}$	1922
Karlsson, E. E.	» » 6 » » » »	$\frac{1}{7}$	1923
Johansson, K. V.	» » 8 » » » »	$\frac{1}{1}$	1924

Även med de högre löner, som skulle utgå med sist angivna högre löneklasser, skulle avlöningsförmånerna i statens tjänst ställa sig lägre — i genomsnitt minst 400 kronor för år räknat — än i bolagets tjänst.

Styrelsen hade inhämtat, att de förutvarande skogvaktare, varom nu vore fråga, fullgjort väl vitsordad tjänstgöring i bolaget och att de vore väl kvalificerade för anställning såsom kronojägare. Det syntes vara i domänverkets intresse, att de med hänsyn till sin verksamhet under längre eller kortare tid å nuvarande Villingsbergs kronopark bleve anställda såsom kronojägare därstädes. Styrelsen ansåge såsom skäligt, att de vid anställning såsom kronojägare finge vid lörens bestämmande tillgodoräkna sig den tid, de hos bolaget varit fast anställda såsom skogvaktare.

I nu förevarande fråga har *kommunikationsverkens lönenämnd* i sitt ovan berörda utlåtande anfört följande.

Enligt 11 § i avlöningsreglementet den 22 juni 1920 (nr 493) för tjänstemän vid domänverket, sådant detta författningsrum lydde jämlikt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 321), gällde, att om den, som från icke-ordinarie befattning vunne befordran till ordinarie tjänst vid domänverket, innehade sådan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning befunnos svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande ordinarie tjänsten, finge för bestämmandet av hans begynnelselön i denna tjänst och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han efter fyllda 18 år i en följd innehafte dylik anställning.

Enär de i domänstyrelsens förevarande framställning avsedda befattningshavarna först under år 1924 inträtt i statens tjänst, skulle de vid den ifrågasatta utnämningen till ordinarie kronojägare icke äga rätt att enligt berörda bestämmelse tillgodoräkna någon föregående tjänstgöringstid för placering i löneklass i den erhållna statstjänsten. Med hänsyn till föreliggande omständigheter ansåge emellertid lönenämnden i likhet med domänstyrelsen skäligt, att ifrågavarande befattningshavare — vilka under sin anställning i det enskilda bolagets tjänst senast uppburit löneförmåner, som i de flesta fall ej obetydligt överstigit den för ordinarie kronojägare i statstjänst bestämda begynnelselönen med därå belöpande dyrtidstillägg — vid utnämningen till sagda befattning finge komma i åtnjutande av något

högre löneförmåner än som skulle följa av en tillämpning allenast utav bestämmelsen i 10 § 1 mom. av avlöningsreglementet den 22 juni 1920.

Beträffande frågan om vilken förhöjning utöver sagda begynnelselön, som härvid kunde anses av förhållandena betingad, ville lönenämnden till en början framhålla, att den av domänstyrelsen gjorda jämförelsen mellan löneförmånerna i det enskilda företagens tjänst och de i nyssberörda avlöningsreglemente fastställda lönerna jämte dyrtidstillägg å desamma syntes lämna rum för erinran i följande avseende. Enligt styrelsens uppfattning borde vid sagda jämförelse från de för statstjänsten gällande lönerna avdragas det beräknade värdet av ersättning för bostad, ved, jord m. m. I betraktande därav, att berörda naturaförmåner *inberäknats* i den totalsumma av löneförmåner i den enskilda tjänsten, som ingått i jämförelsen, borde givetvis även lönen i statens tjänst därvid upptagas till sitt fulla, i avlöningsreglementet fastställda belopp utan hänsyn därtill, att vederbörande befattningshavare av sistangivna lön komme att avstå viss del såsom ersättning för honom anvisad tjänstebostad. Vid en dylik, enligt lönenämndens uppfattning riktigare jämförelse ställde sig löneförmånerna för vederbörande efter övergången till den ordinarie statstjänsten icke så oförmånliga, som den vid domänstyrelsens skrivelse fogade tabellen gäve vid handen. Även om jämförelsen gjordes på nu angivet sätt, skulle emellertid övergången till ordinarie kronojägartjänst vid domänverket medföra löne-minskning för ifrågavarande befattningshavare. Då envar av dessa före inträdet i statens tjänst under längre eller kortare tid innehaft stadigvarande (ordinarie) anställning såsom skogvaktare hos det enskilda bolaget, syntes det lönenämnden därför skäligt, att vid deras placering i löneklass såsom kronojägare hänsyn i viss utsträckning toges till den föregående enskilda tjänstgöringen. Att härvid, på sätt domänstyrelsen föreslagit, låta varje befattningshavare räkna sig till godo hela den tid, han innehaft stadigvarande (ordinarie) anställning som skogvaktare hos bolaget, såsom om han därunder varit ordinarie kronojägare, syntes lönenämnden dock vara att tillämpa en alltför förmånlig beräkningsgrund. Det måste nämligen antagas, att, om vederbörande vid den tidpunkt, då han vunnit dylik fast anställning, i stället inträtt i statens tjänst, han icke omedelbart skulle hava befordrats till ordinarie kronojägare, utan torde på vanligt sätt någon tids anställning i icke-ordinarie tjänst hava föregått sådan befordran. Enligt lönenämndens mening borde därför vid befattningshavarnas tillgodoförande av tid för placering i löneklass såsom ordinarie kronojägare från den ordinarie anställningstiden i bolagets tjänst i varje särskilt fall frånräknas tre år, motsvarande den tid, som enligt förenämnda stadgande i 11 § av avlöningsreglementet skulle frånräknas vid befordran från icke-ordinarie till ordinarie anställning i domänverkets tjänst.

Vid ett dylikt beräkningssätt komme en jämförelse mellan vederbörandes senaste avlöningsförmåner i den enskilda tjänsten, å ena sidan, och, å andra sidan, avlöningsförmånerna vid utnämningen till ordinarie kronojägare att utvisa följande resultat:

N a m n	Avlöning hos bolaget	Avlöning i statens tjänst lön jämte dyr- tidstillägg enligt de för 2:a kvartalet 1924 gällande grunder)	Minskning (-) eller ökning (+) i statens tjänst
	kronor	kronor	kronor
Bäck, Per.....	3,760	3,552	-- 208
Karlsson, Gustaf Edvard	3,370	3,228	-- 142
Hellström, Oskar Edvard	3,306	3,126	-- 180
Karlsson, Karl Einar	3,430	3,324	-- 106
Persson, Per Emanuel	3,280	3,222	-- 58
Karlsson, Erik Einar	3,156	3,126	-- 30
Johansson, Karl Viktor	3,306	3,408	+ 102

Såsom härav framginge, skulle de ifrågavarande befattningshavarnas löneställning bliva i medeltal endast omkring 90 kronor lägre än de löneförmaner, de åtnjutit i bolagets tjänst. Denna sänkning vore alltså avsevärt lägre än den löneminskning av i genomsnitt 400 kronor, från vilken domänstyrelsen utgått.

Vad anginge frågan, huruvida det enligt gällande författningsbestämmelser föreläge möjlighet att tilldela en var av här avsedda personer den löneställning, som sålunda syntes böra tillkomma honom vid hans utnämning till kronojägare, kunde, såsom ovan påvisats, bestämmelsen i 11 § uti avlöningsreglementet för domänverket icke härvidlag komma till användning. Möjligen skulle det i stället kunna ifrågasättas, att Kungl. Maj:t, med tillämpning av bestämmelsen i 13 § uti sagda reglemente rörande förvärvande av särskilt kvalificerad person till viss tjänst inom verket, tilldelade en var av ifrågavarande befattningshavare lön enligt den löneklass, i vilken han borde placeras vid ett tillgodoräknande av föregående tjänstetid i enlighet med lönenämndens förslag. Emellertid finge erinras, att i samband med dessa personers inträde i ordinarie statstjänst uppkomme fråga jämväl om deras ställning i pensionshänseende. Då för ordnandet på tillfredsställande sätt av denna senare angelägenhet i varje händelse torde krävas riksdagens medverkan, ansåge lönenämnden riktigast, att frågorna rörande såväl befattningshavarnas placering i löneklass som ock deras rätt att tillgodoräkna tjänstår i pensionsavseende i ett sammanhang underställdes riksdagens prövning.

I sitt ovanberörda utlåtande har *statskontoret* rörande ifrågavarande kronojägars avlöningsförmaner anfört följande.

I likhet med kommunikationsverkens lönenämnd och på de av lönenämnden anförda skäl ansåge även statskontoret, att ifrågavarande befattningshavare borde vid befordran till ordinarie kronojägare få för placering i löneklass tillgodoräkna, med avdrag av tre år, den tid, varunder de — på sätt i framställningen angivits — innehaft anställning såsom skogvaktare å Villingsbergs-egendomarna.

Jag övergår nu till spørsmålet om ifrågavarande befattningshavares *pensionsförhållanden*.

I nämnda hänseende har *kommunikationsverkens lönenämnd* i sitt merberörda utlåtande anfört följande.

Beträffande ifrågavarande tjänstemäns pensionsförhållanden kunde erinras därom, att i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänstinnehavares rätt till pension — vilken lag i huvudsak vore gällande för ordinarie tjänstemän vid domänverket — saknades motsvarighet till bestämmelsen i 20 § 1 mom. andra stycket uti lagen den 1 juni 1920 angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid kommunikationsverken. Enligt sistnämnda författningsrum finge, i det fall att enskilt företag övertagits av staten, där ej Konungen annorledes bestämde, tjänsteman, som vid sådant övertagande övergått till statstjänst, såsom tjänstår för erhållande av tjänstepension efter prövning av verkets styrelse tillgodoräknas jämväl tid, varunder han innehaft fast anställning vid nämnda företag.

De befattningshavare, om vilka i förevarande ärende vore fråga, syntes, i analogi med vad i berörda författningsrum stadgats beträffande tjänstemän vid kommunikationsverken, skäligen böra tillerkännas rätt att såsom tjänstår för erhållande av pension enligt de för domänverkets tjänstemän gällande bestämmelserna tillgodoräkna jämväl den tid, varunder de innehaft fast (ordinarie) anställning vid det enskilda bolaget.

Statskontoret har i sitt ovanberörda utlåtande i ämnet anfört följande.

Beträffande befattningshavarnas pensionsförhållanden finge statskontoret erinra, att Kungl. Maj:t, med riksdagen, i 3 § av kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) förordnat, att för ordinarie tjänstemän vid domänverket, vilka tillsatts genom konstitutorial, skulle i fråga om rätt till pension och skyldighet att avgå från tjänsten gälla vad i lagen angående civila tjänstinnehavares rätt till pension stadgades, dock med iakttagande av vissa särskilda föreskrifter. I mom. e) av nämnda paragraf stadgades vidare, att tjänstår skulle beräknas för tid, under vilken tjänsteman efter fyllda aderton år i statens tjänst innehaft ordinarie eller icke-ordinarie befattning eller annan anställning, som prövades vara därmed jämförlig, eller ock bestritt förordnande å sådan tjänst. Någon rätt för nu ifrågavarande extra kronojägare att för erhållande av pension tillgodoräkna sig den tid, de innehaft anställning såsom skogsvaktare i enskild tjänst, torde således icke förefinnas.

Jag övergår nu till frågan om ifrågavarande befattningshavares *familjepensionering*. Härvid uppstår fråga om och i vad mån staten bör bidraga till de kostnader, som åsamkas befattningshavarna vid deras inträde såsom delägare i civilstatens änke- och pupillkassa.

Statskontoret har i sitt utlåtande i nämnda avseende anfört följande.

Statskontoret finge erinra, att riksdagen enligt skrivelse den 1 juni 1913, nr 235, under förutsättning att lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänstinnehavares rätt till pension vunne tillämpning å tjänstemän vid statens vattenfallsverk och att i följd därav tjänstemän vid nämnda verk bleve förpliktade till delaktighet i civilstatens änke- och pupillkassa, medgivit, att de tilläggsavgifter, vilka enligt § 16 i reglementet för nämnda kassa, ävensom de befodringsavgifter, som jämlikt § 14 i samma reglemente skulle till kassan utgivas av förmän, maskinskötare och vakter, vilka före 1913 års ingång anställdes vid Trollhätte kanalverk, finge utbetalas av vederbörande verks medel. Enligt skrivelse den 4 mars 1921, nr 67, punkt 3, hade vidare riksdagen medgivit, att såsom bidrag till beredande av delaktighet i telegrafverkets änke- och pupillkassa för den från aktiebolaget Stockholmstelefon av telegrafverket övertagna personal, vilken erhållit ordinarie tjänst vid

nämnda verk, finge av telegrafmedel till berörda kassa utbetalas ett belopp av 81,912 kronor.

Statskontoret finge ytterligare erinra, att riksdagen — i samband med den vid 1918 års riksdag beslutade reglering av avlöningsförhållandena m. m. för personal vid statens hospital och asyler — såsom bidrag till befodringsavgifter, vilka befattningshavare, tillhörande sjukvårds- och ekonomipersonalen vid dessa anstalter, hade att, därest de från och med år 1919 tillträdde befattning å ordinarie stat enligt reglementet för civilstatens änke- och pupillkassa erlægga, beviljat ett anslag av 230,000 kronor (skr. nr 414/1918).

De extra kronojägare, om vilka i ärendet vore fråga, syntes böra beredas samma förmån, som, på sätt ovan framhållits, under liknande förhållanden medgivits ett flertal andra befattningshavare. Då medelåldern för befodran till ordinarie kronojägare för närvarande, enligt vad statskontoret inhämtat, kunde anses utgöra 34 år, skulle nu ifrågavarande extra kronojägare, även om de förut varit anställda i statens tjänst, fått vid befodran till ordinarie vidkännas befodringsavgifter till avsevärda belopp. Det borde dock icke ifrågakomma, att dessa extra kronojägare i förevarande avseende bereddades större förmåner än domänstyrelsens egen extra personal. De extra kronojägare, som vid blivande inträde i änke- och pupillkassa icke fyllt 35 år, syntes därför själva böra vidkännas hela befodringsavgiften, och de, som vid nämnda tidpunkt fyllt 35 år, torde även själva böra vidkännas befodringsavgifter till belopp, som de skolat erlægga, därest de vunnit inträde i kassan vid 35 års ålder, medan återstående befodringsavgifter torde böra utgå av domänverkets medel. Statskontoret vore väl icke i tillfälle att angiva storleken av de utgifter, som skulle föranledas av ett bifall till vad ämbetsverket sålunda föreslagit, men föreställde sig statskontoret, att desamma icke för domänverket skulle bliva av någon betydelse.

I sitt ovan berörda utlåtande har *styrelsen för civilstatens änke- och pupillkassa* i detta avseende anfört följande.

Därest ifrågavarande extra kronojägare befordrades till ordinarie kronojägare, bleve de jämlikt stadgandena i §§ 2, 3 och 4 i gällande reglemente för civilstatens änke- och pupillkassa förpliktade till delaktighet i kassan från och med den första kalendermånad, vid vars början ordinarie kronojägartjänst av dem innehades, en var med delaktighetsbelopp i kassan av 510 kronor.

Från och med den månad, då delaktigheten sålunda beräknades taga sin början, bleve de jämlikt stadgandet i § 13 i nyssnämnda reglemente skyldiga att till kassan erlægga årsavgift med 16.8 procent av delaktighetsbeloppet, eller med 85 kronor 65 öre.

Därjämte skulle, enligt § 14 i samma reglemente, till kassan för en var av dem betalas befodringsavgift, vars engångsbelopp utgjorde viss, av åldern vid delaktighetens början beroende procent av delaktighetsbeloppet. (Jmf. tabell, fogad vid kung. nr 958/1917.)

I nedanstående uppgift angäves för en var av ifrågavarande personer dels befodringsavgiftens storlek under förutsättning att delaktigheten började med juli månad 1925, dels även den del av nämnda avgift, som enligt statskontorets förslag skulle erläggas av vederbörande tjänstinnehavare själv, ävensom den del, som enligt samma förslag skulle utgå av domänverkets medel.

N a m n	Född	Delaktigheten börjar den 1/7 1925		
		Befordrings- avgift Kronor	Tjänstinh. andel Kronor	Domän- verkets bidrag Kronor
Bäck, Per	7/10 1874	1,499: 40	540: 60	958: 80
Karlsson, Gustaf Edvard	2/10 1887	703: 80	540: 60	163: 20
Hellström, Oskar Edvard	31/8 1894	295: 80	295: 80	—
Karlsson, Karl Einar	12/10 1890	520: 20	520: 20	—
Persson, Per Emanuel	4/10 1886	765: —	540: 60	224: 40
Karlsson, Erik Einar	17/8 1892	418: 20	418: 20	—
Johansson, Karl Viktor	26/12 1886	754: 80	540: 60	214: 20
Summa kronor	—	4,957: 20	3,396: 60	1,560: 60

Vad till en början angår spørsmålet om ifrågavarande befattningshavares uppflyttning till högre löneklass, ansluter jag mig till den av kommunika-
tionsverkens lönenämnd uttalade uppfattningen, att sådan uppflyttning bör ske vid befattningshavarnas anställning som ordinarie kronojägare och att dessa därvid böra få tillgodoräkna sig den tid utöver tre år, under vilken de innehåft stadigvarande anställning såsom skogvaktare hos Villingsbergs och Vargöns aktiebolag. Antagandet till ordinarie kronojägare förutsättes härvid äga rum från och med den 1 juli 1925.

I pensionsfrågan torde jag få erinra, hurusom Kungl. Maj:t och riksdagen vid upprepade tillfällen medgivit, att kronojägare, som uppnått pensionsålder och tidigare varit anställd såsom skogvaktare i enskild tjänst men vid den enskilda skogens försäljning till kronan åtföljt densamma och vunnit anställning som kronojägare vid skogsstaten, fått för pensionsbeloppets bestämmande räkna sig till godo den tid, vederbörande varit anställd såsom skogvaktare å samma skog även i enskild tjänst, (se prop. nr 12/1921, 35/1922, 18/1923 och 34/1924; R. skr. nr 67/1921, 303/1922, 318/1923 och 81/1924). Det torde emellertid, såsom kommunikationsverkens lönenämnd ovan framhållit, vara synnerligen lämpligt att redan från början ordna ifrågavarande befattningshavares pensionsfråga. Jag torde i detta sammanhang jämväl få erinra om att 1921 års pensionskommitté i sitt betänkande med förslag till civil tjänstepensionslag (st. off. utr. 1924: 56 sid. 59) framhållit, att då det ej sällan torde vara förenat med avsevärda svårigheter att först vid den tidpunkt, då befattningshavaren avginge från tjänsten, bedöma i vad mån han borde såsom tjänstår få tillgodoräkna sig tid, varunder han utom statens tjänst utfört arbete, det syntes kommitén önskligt, att, där så utan olägenhet kunde ske, denna fråga upptoges till prövning redan vid befattningshavarens anställande i statstjänst. Jag tillstyrker således, att ifrågavarande befattningshavare redan nu böra tillförsäkras rätt att såsom tjänstår för egen pension tillgodoräkna sig hela den tid, de innehåft stadigvarande anställning såsom skogvaktare hos ovannämnda bolag.

Departement-
chefen.

Vad slutligen angår befattningshavarnas ställning i avseende å familjepensioneringen, finner jag i likhet med statskontoret, att de av ifrågavarande befattningshavare, som vid blivande inträde i civilstatens änke- och pupillkassa icke fyllt 35 år, själva böra vidkännas hela befordringsavgiften, och att de, som vid nämnda tidpunkt fyllt 35 år, själva böra vidkännas befordringsavgifter till belopp, som de skolat erlægga, därest de vunnit inträde i kassan vid 35 års ålder, medan återstående befordringsavgifter torde böra utgå av domänverkets medel. Då jag, såsom ovan nämnts, förutsätter, att befattningshavarna från och med den 1 juli 1925 utnämnas till ordinarie kronojägare, skulle alltså kostnaderna komma att fördelas på sätt angives i ovanstående, av styrelsen för civilstatens änke- och pupillkassa uppgjorda tabell.

I anslutning till det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

dels att ifrågavarande sju, förut såsom skogvaktare hos Villingsbergs och Vargöns aktiebolag, numera såsom extra kronojägare i Villingsbergs revir anställda personer må vid anställning såsom ordinarie kronojägare för uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas den tid utöver tre år, under vilken de innehaft stadigvarande (ordinarie) anställning såsom skogvaktare hos nämnda bolag;

dels att nämnda personer må såsom tjänstår för erhållande av egen pension tillgodoräknas hela den tid, de innehaft stadigvarande (ordinarie) anställning såsom skogvaktare hos berörda bolag;

dels ock att de befordringsavgifter, som ifrågavarande personer vid anställning såsom ordinarie kronojägare hava att erlægga för inträde i civilstatens änke- och pupillkassa, må till den del, desamma överstiga vad vederbörande haft att erlægga, därest hans ålder vid anställningen såsom ordinarie kronojägare uppgått till 35 år, gäldas av domänverkets medel.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Allan Tigerschiöld.